

Tadej
**POGAČAR:
DE NEOPRIT**

Traducere din engleză de
Tudor-Călin Zarojanu

Andy McGrath

CUPRINS

Nota autorului	11
1. Jaful	17
2. Regele dealului	37
3. Iz de spirit adolescentin	61
4. Abilități rare	83
5. Desprinderea	93
6. Timingul este totul	121
7. Schimbarea gărzii	143
8. Ușurința extraordinară a spiritului	155
9. Monumental	175
10. La un alt nivel	197

11. Modul bestie	221
12. Înfrânge-mă dacă poți	243
13. Efectul Pogaçar	269
14. Căderea	279
15. Fără limite	295
16. Revenirea regelui	311
17. Puzzle	341
18. Povara măreției	355
19. Dominația	371
Mulțumiri	383
Victorii și clasări notabile	389
Referințe și surse	395

Succesul formidabil al lui Pogačar a contribuit la ascensiunea echipei UAE Team Emirates-XRG de la mijlocul clasamentului pe primul loc în Circuitul Mondial al ciclismului profesionist.

Câștigătorii zâmbesc: Pogačar sărbătorește succesul în cursa contratimp pe Peyragudes în Tour de France din 2025, pe drumul spre a patra victorie în evenimentul emblematic al ciclismului de șosea.

Toată lumea îl iubește pe „Pogi”: fanii ciclismului așteaptă cu nerăbdare să-l vadă pe unul dintre cei mai populari cicliști ai acestui sport înaintea unei etape din Tour de France din 2024.

Nota autorului

„Nu mă așteptam la un start atât de bun”, a spus Tadej Pogačar zâmbind.

Tânărul timid și modest vorbea cu mine în trainingul oficial echipei sale, într-o curte scăldată de soare la Volta ao Algarve (Turul Algarve) din 2019, la câteva zile după prima sa victorie după ce a trecut la ciclismul profesionist.

Ca să fiu sincer, n-am acordat prea multă importanță primei noastre întâlniri și nu am plecat de la cursă crezând că va deveni un învingător mondial. Era un talent uimitor, desigur, dar și unul dintr-o multitudine de copii-minune ai Campionatului Mondial, apărând de niciunde în fruntea clasamentului, apoi probabil dispărând din nou din centrul atenției și revenind în pluton luni întregi.

Ei bine, se pare că nu este precum ceilalți. Cinci ani, Pogačar a fost forța proaspătă, dar dominantă a ciclismului profesionist. În sportul modern, un ciclist tinde să se limiteze la o specialitate: sprinter,

*puncheur**, cățărător**, cursă pe etape***, trialist****
contratimp sau *baroud******. Nu și Tadej: el se
aventurează în toate direcțiile și îi provoacă pe toți
participanții, părând să fie tot mai bun cu fiecare
sezon.

Cu patru triumfuri în Tour de France, două titluri
mondiale, un succes în Giro d'Italia (Turul Italiei) și
zece victorii Monument*****, toate adăugându-se la
cele peste 100 de victorii obținute până la 27 de ani,
comparațiile cu marele Eddy Merckx sunt și probabil
vor rămâne întotdeauna inevitabile.

Însă Pogačar înseamnă mai mult decât simple
statistici și rezultate impresionante. În această carte,
vreau să ofer un portret cuprinzător al unui campion,
trasându-i călătoria de la mersul pe monociclu pe
aleile liniștite din Komenda până la transformarea
într-un ciclist perfecționist și ambițios.

Deși stilul său de pedalare pare lipsit de efort, iar
retrospectiva face ca ascensiunea sa să pară evidentă,
să nu vă înșelați: este departe de a fi fost simplă.

Explorez toate elementele care au contribuit la
crearea acestui sportiv unic: sesiunile de antrenament
din Slovenia, care i-au format caracterul, lecțiile

* Ciclist specializat în curse pe teren accidentat și ascensiuni scurte, dar foarte
abrupte (de obicei între 1 și 3 kilometri, pe pante cu o înclinație de 10-20%). Aceștia
au o capacitate explozivă uriașă și sunt adesea descriși ca „sprinteri de deal” (n.t.).

** Ciclist specializat în probele cu diferențe mari de nivel, cu greutate corporală
redușă și un raport putere-greutate excepțional (n.t.).

*** Ciclist specializat în competiții care se desfășoară pe parcursul mai multor
zile (n.t.).

**** Ciclist care concurează pe un traseu scurt și care execută sărituri peste
obstacole naturale sau tehnice precum cutii și cățărări pe diverse obiecte (caroserii
de mașini, paletă etc.) (n.t.).

***** Ciclist care pleacă constant din plutonul principal încă de la începutul cursei
și care parcurge mare parte din traseu în fruntea acestuia, singur sau într-un grup
restrâns, încercând să nu cedeze până la linia de sosire (n.t.).

***** Cele mai vechi, mai lungi, mai dificile și mai prestigioase cinci curse de
o zi din calendarul internațional: Milano-Sanremo (Italia), Turul Flandrei (Belgia),
Paris-Roubaix (Franța), Liège-Bastogne-Liège (Belgia) și Giro di Lombardia (Italia)
(n.t.).

tactice învățate, cursele în care a redefinit ciclismul, eșecurile pe care le-a depășit, componentele minții și ale corpului care l-au făcut atât de prolific.

Călătorind prin Europa și prin Emiratele Arabe Unite, am realizat aproximativ 50 de interviuri cu cei care au făcut parte din viața lui Pogačar: prieteni, coechipieri, foști coechipieri, rivali, *directeurs sportifs*, mentori, antrenori, specialiști în biomecanică, mecanici, fani, profesori de la școală și jurnaliști.

Pe vremea când eram redactor la *Rouleur*, am avut multe întâlniri cu figura centrală a ciclismului, ceea ce m-a ajutat să pornesc cu un avantaj. Permiteți-mi să le mulțumesc foștilor mei angajatori, pentru că prin intermediul lor i-am intervievat pe Pogačar, pe părinții săi Mirko și Marjeta, pe agentul său Alex Carera și pe ciclistul australian Allan Peiper în 2021. Unele dintre citatele din capitolele de deschidere ale cărții sunt din acel proiect.

Mulțumesc, de asemenea, GCN+*. La cererea lor, am călătorit în Slovenia în 2023 pentru a realiza un documentar despre ascensiunea ciclismului sloven, ocazie cu care am vorbit din nou cu părinții lui Pogačar și cu alte câteva figuri emblematice care m-au ajutat cu informații importante din culise. Din păcate, documentarul nu a apucat să fie difuzat întrucât canalul s-a închis.

Pogačar și cercul său apropiat n-au dorit să fie intervievați pentru această carte, dar vocea lui se aude peste tot în paginile acesteia, din interacțiunile noastre de-a lungul anilor, precum și din nenumăratele sale conferințe de presă și relații cu mass-media.

* Un popular canal dedicat ciclismului (n.t.).

Pe măsură ce a devenit din ce în ce mai faimos,
Pogačar a câștigat încredere și sinceritate,
păstrându-și în același timp smerenia și dragostea
pentru cursele spectaculoase. El este varianta calmă
a „Canibalului”*, un Hinault** bonom. Pentru el,
ciclismul a fost întotdeauna doar un joc, deși unul pe
care îl câștigă mult mai des decât colegii săi.

A început cu adevărat la Volta ao Algarve, dar cine
știe unde sau când se va termina? Aceasta va fi, fără
îndoială, prima dintre multele cărți care vor fi scrise
despre acest campion transcendent.

Andy McGrath
Octombrie 2025

* Porecla atribuită celebrului ciclist belgian Eddy Merckx (n.t.).

** Unul dintre cei mai mari cicliști din toate timpurile. A câștigat Tour de France de cinci ori (n.t.).

O suplă mașinărie de victorii: purtând echipamentul verde vizibil al echipei naționale a Sloveniei, Pogačar a reușit una dintre cele mai îndrăznețe evadări din cariera sa în cursa pe șosea de la Campionatele Mondiale din Rwanda din 2025.

Efortul își spune cuvântul după sprintul spre victorie în etapa 17 a Tour de France din 2021, pe vârful Col du Portet.

1

Jaful

Lure, Tour de France 2020, etapa 20

Majoritatea debutanților se acomodează treptat în primul lor Tour de France, învățând tehnici și descoperind cât de dificilă este cursa. Dar Tadej Pogačar nu este ca majoritatea debutanților...

Tadej Pogačar putea vedea din autocarul echipei ce se întâmplă în camionul mecanicilor. O forfotă neîntreruptă: personalul UAE* Team Emirates îi asamblau bicicleta Colnago pentru etapa ultimei zile la Paris, în tricoul alb al celui mai bun tânăr ciclist.

„De ce? Deci nu au încredere [în mine]?”¹, i-a spus el managerului echipei sale, cu un zâmbet pe jumătate serios, pe jumătate glumeț. Implicația era clară: el

* Acronim pentru United Arab Emirates (n.t.).

credea ceea ce mulți nu credeau – victoria în Tour de France încă era posibilă.

Joxean Fernández, un spaniol ras în cap și cunoscut în toată lumea sportului sub numele de Matxin, i-a spus să nu-și facă griji. I-a arătat pe telefon o fotografie cu un cadru de bicicletă Colnago, vopsit în culoarea *jaune*, galbenul specific turneului, ca să-i demonstreze că și ei credeau la fel.

Erau multe motive pentru care Tadej Pogačar nu avea nicio șansă reală la calificarea în cursa din 2020. Era un tânăr de 21 de ani care își făcea debutul într-o cursă în care doar un singur debutant, Laurent Fignon, câștigase în ultimii 40 de ani. Provocarea era ca și cum un boboc ar fi încercat să-și termine studiile universitare într-un singur an *cum laude*.

Tocmai își făcuse debutul într-un Mare Tur de trei săptămâni cu doar un an mai devreme, terminând pe locul 3 la Vuelta a España (Turul Spaniei) din 2019. Dar Tour de France este o provocare mai dificilă atât fizic cât și mental. Ritmul acestei curse este diferit de al altora, iar lupta pentru poziție este mai intensă, începe mai devreme cu fiecare etapă și înseamnă să concurezi cu cei mai buni cicliști din lume, concentrați pe o victorie de etapă sau pe un loc în top 10. Apoi, există o presiune sporită din partea sutelor de reprezentanți ai presei, care examinează cu cea mai mare atenția victoriile, înfrângerile și dramele.

Pogačar a descoperit aceste lucruri în etapa 7, pierzând 81 de secunde în crosswinds* cu rivalii săi, ratând o poziție bună și rămânând în urmă după o pană. La momentul acela, întâmplarea a fost caracterizată ca o *erreur de jeunesse*.

* Curenți care bat perpendicular pe direcția de deplasare, fiind greu de gestionat (n.t.).

Cu toate acestea, Pogačar a învățat repede, fiind pregătit pentru provocare. În penultima etapă a Turului a ajuns pe locul 2, devenind deja revelația Turului după ce a sprintat spre două victorii de etapă. Acum se afla la 57 de secunde în spatele favoritului dinaintea cursei, Primož Roglič, care era și liderului acesteia. În trecut se mai întâmplase în ultimul weekend al cursei să intervină răsturnări de astfel de situații, dar numai o dată în secolul XXI și rareori între competitori de un calibru atât de apropiat.

Un duel între doi sloveni urma să decidă victoria. Departe, la est, într-un peisaj idilic și plin de fagi de la baza lanțului muntos Vosges din Franța, avea loc etapa 20 contratimp pe un traseu de 36,2 kilometri lungime, cu o adevărată provocare spre final – ultimii 6 kilometri abrupti și neregulați ai cățărării finale pe La Planche des Belles Filles, unde mai multe sectoare aveau unghiuri de înclinare cu două cifre.

Mai rămăsese un singur sector de urcat, iar Tadej Pogačar avea de gând să dea totul. Locul 2 la debut era ceva la care deja visa, dar avea o șansă infimă la fantezia supremă.

• • • •

Înainte de Turul, Pogačar țintea un loc în top 5. UAE Team Emirates era mai slabă, lipsită de energia uimitoare a echipelor Jumbo-Visma și Ineos Grenadiers, cele două echipe rivale pline de vedete, și fără avantajul prezenței unor cicliști de susținere în Alpi și Pirinei, acolo unde întotdeauna se decide cursa.

L-au pierdut pe Fabio Aru, presupusul lider asociat al lui Pogačar, după ce acesta a abandonat la mijlocul cursei. Colegul său italian, Davide Formolo, a trebuit

și el să spună *arrivederci* după ce și-a rupt clavicula într-un accident în etapa 10. Ajutorul-cheie, David de la Cruz, a continuat să lupte cu o fractură de sacrum suferită în prima zi, în timp ce căpitanul de cursă*, Marco Marcato, a suferit o infecție a vezicii urinare. Jan Polanc era unul dintre puținii care puteau oferi ajutor fără să aibă probleme. Asta a dus la în cadrul echipei la formarea unei mentalități de rezolvare a problemelor și de rezistență.

Înainte de ultima săptămână crucială a cursei, directorul sportiv al echipei, Allan Peiper, și-a îndemnat echipajul împuținat să nu se mulțumească cu locul 2 și să forțeze victoria. Într-o discuție cu Pogačar și cu cei cinci coechipieri rămași, acesta a folosit exemplul Giro d'Italia din 2012, când era manager la Garmin-Sharp, o echipă amestecată insuficient sudată. Ryder Hesjedal, outsiderul lor canadian, obținuse atunci o victorie memorabilă la general la cursa contratimp din ultima zi, depășindu-l cu doar 16 secunde pe liderul de lungă durată al cursei, Joaquim Rodríguez.

Cu toate acestea, existau puține motive de speranță. Hesjedal avea avantaj față de Rodríguez la contratimp, în timp ce Roglič și Pogačar erau la egalitate. De fapt, liderul cursei îl învinsese fără efort pe Pogačar în singura lor confruntare directă anterioară, Marele Tur de la Vuelta a España din 2019.

Echipa lui Roglič, Jumbo-Visma, preluase controlul ferm și decisiv și contracara orice atac al rivalilor, demonstrându-și cu prisosință forța impresionantă. UAE Team Emirates era epuizată, cu zero rezistență,

* Ciclist experimentat din cadrul unei echipe, care acționează ca un „antrenor pe șosea” (n.t.).

astfel că a lăsat echipa olandeză să facă munca de control a liderilor cursei.

Puține lucruri sugerau că Pogačar putea recupera diferența. În Turul din acel an, nu mai reușise să se distanțeze de Roglič din etapa 8, care avusese loc cu aproape două săptămâni mai devreme.

Cu trei zile înainte de proba contratimp, slovenul mai în vârstă îl devansase cu 17 secunde pe Pogačar în trecătoarea Col de la Loze, punctul cel mai înalt al cursei. Deși Pogačar a încercat să-l șicaneze și să avanseze, el a fost cel oblicat să privească cum *maillot jaune** dispare pe ultima sută de metri.

A fost o lovitură pentru moralul tânărului și pentru provocarea pe care și-o stabilise, chiar dacă confirma tendința din acel moment: Roglič părea să fie cel mai puternic ciclist din cea mai puternică echipă, câștigătorul sigur și pe merit al Tour de France din 2020. „Înainte de proba contratimp, totul se terminase în capul meu”, a declarat ulterior Pogačar pentru *L'Équipe*. „Urma să termin pe locul 2 și eram mulțumit cu acel loc și cu tricoul alb de cel mai bun tânăr ciclist.”²

Tot ce trebuia să facă Roglič era să nu cedeze în proba contratimp – sau să fie eclipsat de o performanță spectaculoasă.

• • • •

UAE Team Emirates avea o armă secretă: pregătirea meticuloasă. „Știu că fiecare echipă analizase în amănunt acea probă contratimp de pe Planche des Belles Filles, dar nimeni nu a reușit s-o facă așa cum

* Celebru tricou galben care răsplătește liderul clasamentului general al Tour de France, adică ciclistul care a parcurs toate etapele în cel mai scurt timp (n.t.).